

BUTLLETÍ DE L'AGRUPIACIÓ EXCURSIONISTA DE GRANOLLERS

SUMARI

El Centenari de la Renaixença (Editorial). — Jocs infantils, per SALVADOR LLOBET. — Delimitació del paisatge de la Costa Brava, per JOAN RODONS. Notes. — Notes meteorològiques locals. — Cursets i Conferències. — Programa, mesos maig i juny

MAIG - JUNY

MCMXXXIII

El llapis **TERMOSAN**

Indispensable per tots els esports. Res tan eficaç per combatre el dolor i congestions, ni tan senzill d'aplicar, perquè sempre està a punt. Basta fregar lleugerament la part dolorida, cobrint-la amb un mocador o bé amb una bena i va desapareixent el dolor produït per possibles accidents. El llapis **TERMOSAN** no ocupa lloc. No embruta. No irrita gens. No fa mala olor. S'aplica tal com es presenta.

Demani fullet al Dipòsit general: **RAMON SALA**

BARCELONA

Carrer de Paris, 174

SASTRERIA

JOSEP CASTANY

Carrer d'Anselm Clavé, 10
GRANOLLERS

Llavors Seleccionades

per a Horticultura i Floricultura

Josep M.ª Pons

PARETS DEL VALLÈS

Telèfon 10

Diumenges, a Sabadell

Dimarts, a Mollet

Dijous, a Granollers

davant la Caixa d'Estalvis

A PARETS-LLISSÀ (Carretera de Ribes,
Km. 23'800), tots els dies de l'any

BUTLLETÍ

MAIG-JUNY : MCMXXIII

Josep Umbert, 30-32

El Centenari de la Renaixença

La commemoració del Centenari del Ressorgiment català, al qual serví de fita inicial l'«Oda a la Pàtria», d'Aribau, ha tingut arreu de Catalunya una forma adequada de remembrança.

Arran d'aquells versos que després s'han fet famosos, començà un moviment de recobració de la consciència catalana que ha progressat continuament. Però de tot el moviment cultural i polític que vingué posteriorment, ens cal destacar la importància enorme que la llengua hi ha representat. Davant la diversitat de criteri sobre l'hora actual i per la nostra significació al marge de la política, ens abstenim de comentar aquest aspecte del moment. Però bé cal remarcar que si la Renaixença Catalana ha estat possible ha estat obra principal de la llengua. Ella ha animat tothora la flama de l'esperit i ha fet créixer més i més el moviment renaixentista amb la dolça melangia de la llengua materna, aquella que feia exclamar el poeta:

*Oh llengua, a mos sentits més dolça que la mel,
que em tornes les virtuts de ma innocent edat.*

Ella, doncs, ha encomanat el seu entusiasme a molts que altrament no haurien sabut sentir-lo. Malgrat les persecucions que ha sofert, l'idioma de Catalunya és cada dia més conegut i estimat i ha anat recorrent un camí de constant superació del qual difícilment pot devallar.

En adherir-nos a aquest Centenari, ple d'íntim sentit, fem constar la nostra devoció per la llengua de la terra que és el que sempre ens unirà en mig de les mútues diferències. Que cadascú procuri portar-li la seva col·laboració, perquè resti tothora ben esplendent com és segur li correspon.

Jocs infantils

Per Salvador Elobel

Amb un retard considerable a la seva aparició, hem llegit el llibret «Jocs d'Infants», de F. Maspons i Labrós, publicat a la Col·lecció Barcino. L'il·lustre granollerí féu una tasca profitosa en recollir aquests jocs infantils de gran valor folklòric que si a l'hora en què el recull fou fet podia semblar inútil per ésser tots ben vius entre el poble, ara, que ja comencen a perdre's, prenen un relleu interessant. De tots els publicats per En Maspons i Labrós n'hi alguns, no gaires, que el qui escriu aquestes ratlles no els ha viscut ni n'ha sentit parlar. En canvi, n'existeixen d'altres ben tradicionals, que no són esmentats en «Jocs d'Infants», alguns d'ells ben vius actualment i altres ja començats a oblidar, que és convenient recollir per a salvar-los de l'oblit.

Es possible que en altres llocs hagin estat publicats més o menys parcialment; l'autor declara que no en coneix cap cas; si fos així, pot tenir interès fer constar que tenen un valor local, car deixant de banda els ja publicats en l'obra de Maspons i Labrós, que no caldrà pas repetir, hi ha posat tots els coneguts per ell que són o han estat vius a Granollers.

* * *

Apart del valor de la poesia popular per a l'estudi de la cultura preterita, per al qual és necessari recollir-la, moltes vegades assoleix un elevat grau de bellesa, provinent de la graciosa simplicitat amb què sap expressar els sentiments. Els jocs infantils sovint són acompanyats de cançons de gust senzill que tenen tota la frescor de la ingenuïtat. Mireu, sinó, aquesta, recollida per Maspons i Labrós (pàg. 51):

Les ninetes quan van a costura
fan puntetes amb el seu coixinet;
coixinet, si tu sabies
les penes que em fas passar,
prou diries a la mestra
que em deixés anâ a jugar
amb aquelles minyonetes

que són dalt del campanar,
que repiquen les campanes
per un pobre capellâ.
¡Ai, quina dolor,
ai, quina tristor,
l'endemà de la festa major!

Les nenes, sobre tot, que per temperament natural no es senten impulsades a exercicis violents, ajunten versos en els seus jocs que serveixen d'al·licient per substituir l'acció moguda que caracteritza en general els jocs masculins.

Quan els nois són petits no acostuma a haver-hi gaire distinció entre uns jocs i altres. Així, la cançó següent hom la canta indistintament als dos sexes, asseguts als genolls del pare o la mare, que porta la tonada mentre l'infant procura seguir:

Demà és festa
Sant Joan la fa
agafar l'escopeta
i s'en va a caçar.
Tira un tico
meta un cordal
vestit de general.

Passa Santa Anna
tocant la guitarra,
passa Sant Martí
tocant el violí.
Passa una monja
li tira una taronja
passa un capellà
li tira un tros de pa.

A vegades canvien un xic de l'esmentada per Maspons i Labrós (pàg. 12) i diuen:

Arei, arei, tatanet,
anitem a Sant Benet
comprarem un pa de set (o blanquet)
per dinar, per sopar,
per la teta, teta, teta,
per dinar, per sopar—per la teta no n'hi ha.

o també:

A dalt de la teulada
n'hi ha un home petitet
que fa ballar la seva dona
amb la punta del barret.

o a vegades:

El rector de Vallfogona
és un home petitó
que fa ballar la majordona
amb la punta del bastó.

o bé:

Jo en sé una cançó
d'en Pere Picor,
campanes enlaire
i barret de senyor.

El Dimecres de Cendra, quan s'acaba el Carnaval, la quitxalla recorre els carrers cridant:

El pobre Carnestoltes,
s'acaba de morir,
amb una botella
plena de ví. Sí.

Pel diumenge de Rams, amb el llorer, els nois esperen la benedicció a la porta de l'església percutint a terra amb les branques i fent servir aquest so-
roll d'acompanyament canten:

Obriu, obriu,
obriu que volem entrar,
les portes de l'església
són plenes de bacallâ.

Entre els minyons sobretot és molt costum, en començar el joc, comptar fins a vint per tal de saber a qui toca amagar. A vegades, però, usen altres sistemes molt utilitzats per les noies; van dient sil·laba per sil·laba, a voltes amb cadència de cançó; qui li toca la darrera, amaga. Hi ha, per exemple.

Dalt d'un pi	Com se diu?
n'hi ha un molí;	Concepció.
n'hi ha una cabra	Veste'n tu
que està molt mala.	cap de meló.

i:

Un fuster,
quants claus té
de menester
per fer un galliner?
—Cinc!... etc.

o bé:

Una plata d'enciam
ben amanida, ben amanida,
una plata d'enciam
ben amanida amb oli i sal.

ja citada per Maspons Labrós (pàg. 26), però amb l'afegit següent:

Entremig de l'enciam
una flor de lliri, lliri,
entremig de l'enciam
una flor de lliri blanc.

Actualment es nota algun modernisme com aquest:

En Charlot va anar
a la Fonda d'Europa.
Què li van donar per postres?
—Taronges!... etc.

JOCS DE NOIES

Com ja hem indicat, les noies tenen més cançons per a acompanyar el seu joc. Un sistema molt usat per cantar-les és anar giravoltant fent sardana i entonant diverses cançons. Així canten:

—Què li donarem a la pastoreta?
què li donarem per anâ a ballar?
—Jo li donaria una caputxeta
i a la muntanyeta la faria anar.
—A la muntanyeta no neva ni plou
i a la terra plana tot el vent ho mou.
Sota l'ombreta
l'ombreta, l'ombrí,
flors i violes i romaní.
Ai, sí.

i després:

Al carrer més alt
n'hi ha una finestreta,
passa un senyoret
li tira una pedreta.
Torna a passar
li torna a tirar.
Passa un cavall

amb manto i corona,
tira confits
i a mi no m'en dóna.
Quan la mare tindrà un nen,
confitura, confitura,
quan la mare tindrà un nen
confitura menjarem.

i aquella tan bonica, on la tonada els porta a repetir cada vers:

Sota l'olivera olives,

sota l'olivera està.

A la plaça en fan ballades

ai, mare, deixeu-m'hi anar!

Còm que sóc tan boniqueta
ballador no em faltarà.

—No hi vagis, Catarineta
que ton pare està a punt d'arribar.

—Tant si arriba com no arriba,
jo a la plaça vull anar.

Quan la Catarineta és fora,
el seu pare va arribar.

—On és la Catarineta
que no és aquí a sopar?

—A la plaça en fan ballades
i ella hi ha volgut anar.

Així que ell entra a la plaça
veu que balla amb son germà.

A la primera garrotada
un braç ja li va trencar.

A la segona garrotada
mig morta la va deixar.

A la tercera garrotada
la va acabar de matar.

El dia del seu enterro
el seu pare es va penjar.

La mare estava a la cuina
rebutant-se de plorar.

o bé altres de curtes o fragments, com és ara:

—Ai, ai, ai, que en té la meva filla?

Ai, ai, ai, que el ventre li fa mal.

—Feu'n'hi bullir aigua de camamilla

feu'n'hi bullir aigua de romaní.

i:

La colla, la colla,

la mare pessigolla.

Venim de França,

portem una llança;

venim de Mataró,

portem un llançó.

En general les canten sense cap ordre preconcebut; de manera que la una que una hora va al davant, pot anar després al final. Amb tot, les dues següents acostumen a anar juntes. Fan així:

Aquestes muntanyetes

costen de pujar;

sota d'aquest arbre

farem l'esmorzar.

Farem l'esmorzar.

Canten cadernereres,

canten rossinyols

i un barret de palla

per anar a pendre el sol,

per anar a pendre el sol.

Jo em casaré

amb un pobre, pobre, pobre,

jo em casaré

amb un pobre foraster.

Menjarem pa blanc

i botifarra negra;

menjarem pa blanc

i escarola i enciam.

I un cop acabada, comencen aquesta amb gestos:

Maco, maco, maco, ve,
la Pepita, la Pepita,
maco, maco, maco, ve
la Pepita del carrer.
Ella en punteja,
en punteja,
ella en punteja
amb peu pla.

Porta faldilles de seda
davantal de tafetà.
Pom, pom, sivella de plata,
pom, pom, sivella de plom.
El papa m'estima
la mama també
jo sóc la més maca
de tot el carrer.

A la primera estrofa es posen les mans a la cintura i donen uns moviments de rotació del cos. Als sis versos següents continuen amb les mans a la cintura i posen un peu endavant, alternant el moviment amb l'un i l'altre. En els darrers sis versos piquen de mans seguint la cadència de la tonada.

Hi ha també «El petit vailet», que Maspons i Labrós el posa com a joc-ballet (pàg. 96) i sofreix a Granollers una variant de forma i moviment. Fa així:

El petit vailet es lleva a la matinada
agafa l'arada i a llaurar s'en va.
La mestressa jove li fa l'esmorzar,
un tupí de sopes i un crostó de pa,
i una arengadeta per poder passar.
El que vulgui beure s'ha d'agenollar.
Ah!...

Van fent sardana fins a dir «Ah!» que els balladors es deixen anar, s'agenellen i simulen l'acció de beure amb les mans.

Altres vegades fan diàleg representant l'acció per torn. En aquesta cançó s'hi nota la influència castellana per la intrusió de versos estranys:

—Tres passos n'he fet en terra
no sé el rei si em dirà res;
de tres hijas que tu tienes
si me quieres dar la una.
—Ni la una ni la otra
no las tengo para dar.
—Jo m'en vaig molt descontenta
del *palacio* del rei.
—Torni, torni l'*esquadrilla*
la més maca li daré.

La més maca, la més *linda*,
la més *linda* del roser.
—Jo per ara en prenc aquesta
per esposa i per muller.
—Sobretot li recomano
que me la governi bé.
—En serà ben governada
en cadira d'or sentada
dormirà en braços de rei.
Adiós, perla i clavell!

A voltes corren aparellades amb els braços encreuats per davant, tot dient:

Els soldats vénen de França
i no saben el camí.
Tirabuixí, tirabuixí...

I abans, per a cercar parella, criden, sil·labejant:

Qui s'enganxa,
a la rodanxa?

El ritme té un gran paper en aquests jocs. Martellejant els versos i movent dues pedres simultàniament al compàs de la cançó, però sempre fent servir la que abans ha deixat l'altra companya, canten:

Els esclops de Déu fangaven.	Sant Pere li va al darrera
Sant Joan triava gram.	amb el trico, trico, tram.

Saltar a corda.—Tanmateix és ben conegut aquest joc, en el què cal passar damunt d'una corda que giravolta seguint el moviment de rotació que li impulsen dos jugadors i fa precis efectuar un salt mentre passa per sota seguint el ritme que li donen. D'aquest hi ha diverses modalitats, una d'elles el «juli», consisteix en què obliga a qui salta a fer-ho en ritme accelerat si no vol topar a la corda amb els peus i aturar-la. Hi ha la «cursa» del nombre de salts que la «reina» determina i en la qual cal començar a saltar així que l'anterior ha finit els salts reglamentaris. Hi ha el salt lliure, en el qual cadascú fa el que vol i hi entra quan vol i també competicions de resistència. A més hi ha la «barca», en què la corda va balancejant d'un costat a l'altre sense voltar i el que juga ha d'anar passant d'una a l'altra banda saltant al compàs d'una cançó castellana; al final hom posa a rodar amb rapidesa fins que perd.

A xerranco.—Es marquen uns rectangles a terra, de dimensions variables i disposats en renglera o bé en dues files paral·leles que hom numera des de l'ú fins al nou o al sis, ordinàriament. Hom hi tira un tros de rajola o palet des del començament, el qual és precis que vagi dintre del rectangle desitjat; es comença pel número ú i a peu coix cal fer-lo córrer a cops de peu fins a fora sense que es quedi aturat dintre de cap línia de separació. Aleshores es recomença amb el dos, fent-lo passar per dintre el primer número per sortir. I així succesivament, passant per tota la numeració. Quan el palet es queda damunt alguna ratlla o no va al rectangle desitjat, hom perd i comença una altra companya.

Quan alguna ha arribat al número màxim li cal tirar el palet fins allí i anar-hi a ulls clucs sense tocar cap ratlla; pren la pedra amb la mà i amb els

ulls clucs s'entorna. Després recomença altra vegada. Qui ha arribat més enllà, guanya.

A agulles.—Amb agulles de les anomenades *de picar* s'en pren una per cada jugadora; cadascuna amb el dit dona impulsió a la seva agulla damunt una superfície horitzontal, procurant que s'encavalli damunt alguna altra. Quan munta així aquella agulla, es guanya i la perd la contrincant. Es van posant agulles d'una a una en un pla vertical, deixant-les caure damunt d'una superfície horitzontal. Quan una munta damunt d'una altra, queden totes de propietat de qui ha sabut encavallar-les, del qual hom en diu «fer banca».

Pedretes.—Es tira una pedra petita enlaire i abans de parar-la altra vegada cal donar tres picaments de mà. A voltes es fa amb dues pedretes o més. Qui ho fa més vegades sense perdre, guanya.

(acabarà)

Delimitació del paisatge de La Costa Brava

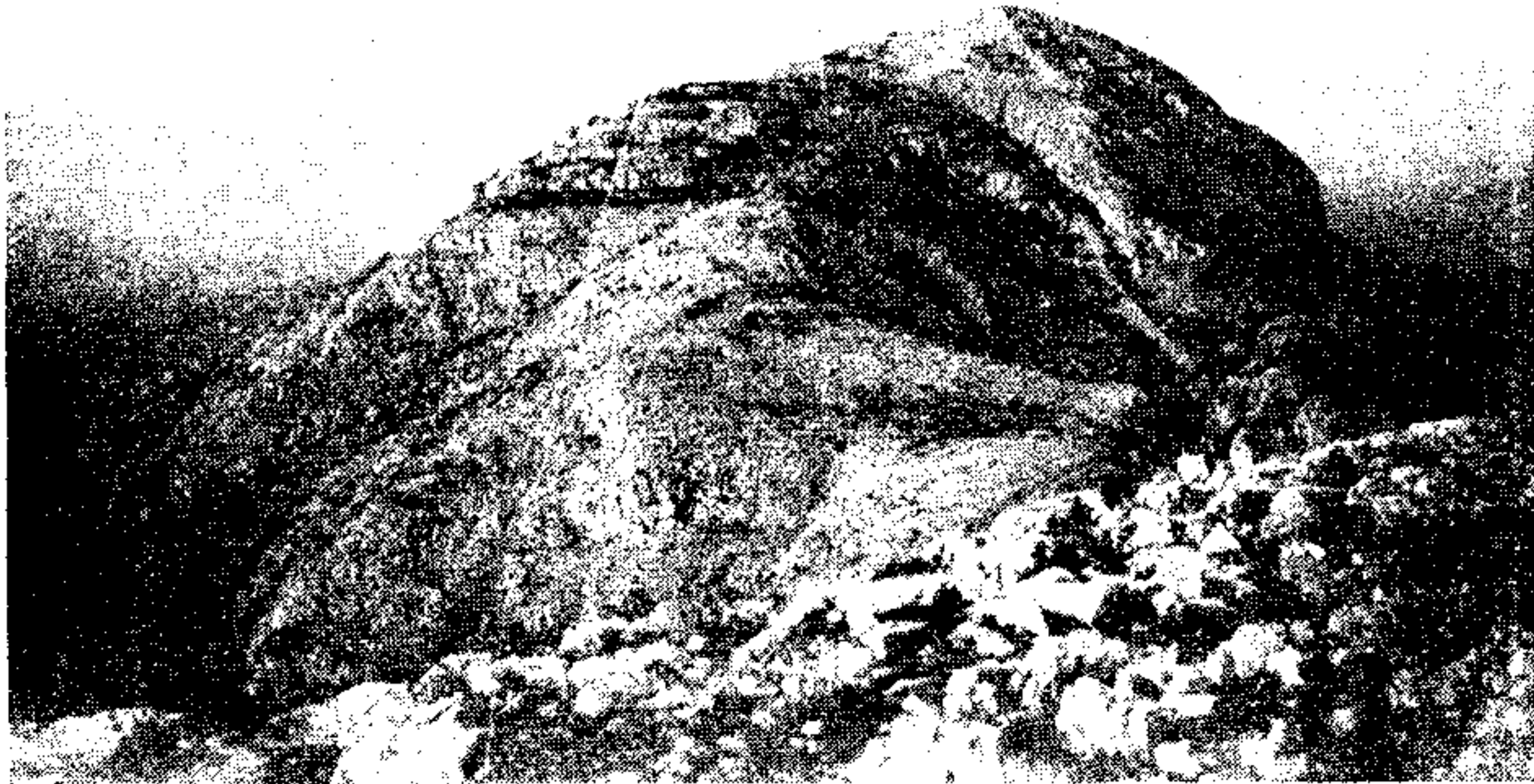
Per Joan Rodons

Un dels atractius més notables de l'excursionisme, és, sens dubte, la contemplació dels paisatges. L'afició a practicar aquest esport educador ha estat, d'uns anys ençà, en notori augment, car l'afany de fruit dels espectacles bells i sublimes de la Naturalesa ha crescut amb les facilitats en la rapidesa i comoditat dels viatges i amb l'ànsia de comprendre i interpretar els estats reals de la terra que observem.

A un espectador conscient del paisatge que esguarda, li cal saber-lo totseguit destriar dels altres, pels seus trets característics. Cada paisatge porta amb ell unes línies fisonòmiques pròpies, que a vegades són d'una utilitat geogràfica notable; la consideració d'aquestes diferents propietats peculiars ha auxiliat, en certs llocs, la delimitació territorial.

Així, doncs, cal que fem de cada paisatge un estudi metòdic per a copsar les seves línies típiques; i en aquesta diferenciació que arribarem a establir veurem com hi intervenen en un grau molt elevat dos factors essencials: les formes i els colors. Aquells, els fenòmens geològics que han donat l'estructura a un terreny, tals com l'acció erosiva d'agents diversos i les falles i dislocacions del sòl, ens manifesten la seva actuació continua amb la realització de tot aquest seguit de formes irregulars i variades de l'escorça terrestre. Per altra part, la naturalesa geològica del terreny, en íntima connexió amb la vegetació que el pobla, són dos elements que,

junt amb la lluminositat, subjecta a les diferents condicions meteorològiques, dibuixen tota aquesta gamma harmoniosa de colors i matisos que certs paisatges posseeixen. Finalment, la intervenció de l'home damunt

Cim del massís del Montgrí que amb la seva vegetació raquítica i terreny pedregós pren un paisatge aspre que s'estén per tota la muntanya

Clixé M. Chevalier

Arxiu Ed. Barcino

aquest camp d'acció, és el factor primordial que ens facilita la fixació de les característiques respectives.

Cal remarcar que, moltes vegades, els paisatges són mal delimitats, atribuïnt-els-hi una extensió que no els és pròpia. En aquest cas es troba la nostra Costa Brava, un dels llocs més bells de Catalunya, obra meravellosament en el transcurs dels segles per la continua descomposició química de les roques i la força de les investides del Mediterrani. És un seguit d'espadats alterosos i vistoses puntes, de coves, roques foradades i plàcides cales i badies, que constitueixen una línia irregular d'entrants i sortints, corresponents als llocs on la resistència dels materials és més feble o més marcada. Tota aquesta varietat de formes constitueix, sens dubte, un atractiu d'un fort interès i importància turística, que caldria posar totalment en evidència. Però aquestes formoses propietats hom les ha fet extensives a altres indrets propers, que, amb tot i llur innegable bellesa, tenen, no obstant, uns panorames diferents i unes altres perspectives, i aquesta extensió exagerada cal esmenar-la i reduir-la als seus justos límits.

Amb el nom de Costa Brava s'hi sol incloure el tros de litoral català mediterrani comprès des de la desembocadura del riu Tordera fins el cap de Cervera, afegint-hi també la part que arriba fins Banyuls i Port-Vendres, cap a la plana rossellonesa. Però, atenent-nos a l'aspecte de la Naturalesa

en tota aquesta longitud, veurem que des del riu esmentat en amunt, on comencen els penya-segats, la composició granítica del terreny, i el seu origen hercinià, ja perfilen uns trets especials, que la vegetació de pins, alzines sureres, brucs, oliveres, tarongers, etc., caracteritzen abastament. És el tros anomenat pròpiament Costa Brava, que acaba a les muntanyes de Bagur. Hom descobreix en ell certes diferències i particularitats, que la influència humana encara fa més evident.

Més cap al Nord, el paisatge canvia completament amb la platja de Pals, formada pels al·luvions del Ter, posant en contacte amb la mar la plana d'esfondrament empordanesa. De l'Estartit en amunt, hom comença a trobar les estribacions del Montgrí, muntanya anomenada també de Santa Caterina de Montgrí, i en el cim de la qual hi ha les runes d'un antic castell. Aquesta formació ja es diferencia de la Costa Brava, car la seva naturalesa litològica és ben distinta; el massís és essencialment constituït per calisses «Repuineia Lonsdalei» del cretàcic i s'estén entre L'Estartit, L'Escala i Torroella de Montgrí. La distància que separa les dues primeres poblacions, és la banda pertanyent a la costa, que també està formada per espadats, puntes i cales, com els que hem anomenat anteriorment. Però el paisatge és ara molt més àrid, rost, aspre; la terra és més erma i despulada. Les illes Medes són ací un testimoni ben notable de la força erosiva de les ones, que han fragmentat aquestes masses enormes de terrenys.

Vénen, més cap a migdia, les belles i plàcides platges del Golf de Roses, que contrasten amb els abruptes i aguts espadats de la península del cap de Creus. Aquest litoral, retallat i feréstec, degut a la disposició dels plegaments hercinians, està compost de granit amb afloraments de gneis i pissarres micàcies, de molta duresa i resistència. L'aspecte és potser encara més rost que a la Costa Brava; hom ha donat a aquests indrets el nom escaient de Costa Ardida. Aquesta formació es continua més amunt cap a Port-Vendres i Colliure, fins a la plana del Roselló.

Tot aquest conjunt presenta certes diferències que ens indiquen que no forma pas una unitat geogràfica determinada, per més que, com hem dit anteriorment, hom vulgui presentar-lo com a tal. No sabem si això serà fet amb el fi de facilitar el problema de la divisió comarcal, en alguns casos, o bé amb el d'adquirir uns guanys i avantatges amb l'extensió del turisme a unes zones que, encara que no formen part de la Costa Brava pròpiament dita, són innegablement estoig de bellesa natural ben estimables. En tot cas, per a posar les coses al seu lloc, hem remarcat la diferència que hi ha entre el paisatge de cada un dels trossos apuntats, fet digne de tenir-se en compte per a precisar definitivament l'extensió ocupada per aquest recó tan magnífic de Catalunya.

Notes

■ En la reunió general ordinària celebrada el dia 11 de març al nostre estatge, es procedí a la renovació dels càrrecs de president, tresorer i vocal primer. Foren reelegits per als dos primers, els companys Salvador Llobet i Joan Rodons, respectivament, i es nomenà vocal primer el senyor Josep Busquets. Foren aprovats els estats de comptes de l'exercici anterior i s'acordà també augmentar la subvenció de l'Entitat al BUTLLETÍ, atenent a l'augment de tiratge que des d'aquest número s'efectuarà.

■ En vista de l'afició cada dia creixent per les excursions de campíng, hem adquirit recentment una altra tenda de campanya, i alguns útils i accessoris indispensables per les acampades que hom té projectades per a aquesta temporada.

■ L'Ajuntament de la ciutat, en atenta comunicació ens notifica l'acord pres en la sessió del dia 6 d'abril proppassat, referent a la nostra demanda d'una subvenció a les nostres tasques, en virtut de la qual es concedeix a l'entitat la quantitat de dues centes pessetes. Regraciem sincerament aquesta honrosa distinció amb què ens afavoreix la nostra corporació municipal.

■ Junt amb un lot de diversos llibres suara adquirits, han ingressat darrerament a la Biblioteca de l'Agrupació diversos fascicles i opuscles donatiu dels consocis Tomàs Balvey, Joan Carbó i Josep M.ª Puchades.

Restem agraïts a aquesta aportació a les nostres col·leccions.

■ A les darreries d'aquest mes de maig, serà posat a la venda el 1er volum de les Publicacions de l'Agrupació. Es tracta d'un àlbum amb ampliacions fotogràfiques reproducció de les joies arqueològiques de la nostra ciutat. El seu autor, l'ex-president de l'Entitat, En Joan Canal, ha sabut aplegar en uns clixés magnífics aquest tresor artístic que posseïm. Cada fotografia anirà acompanyada d'una nota breu, indicadora de l'estil i característiques.

Aquesta edició, considerada com publicació especial, no serà repartida com està estatutit habitualment. El llibre serà ricament enquadernat.

Els que vulguin adquirir-ne algun exemplar, poden adreçar-se a la llibreria de Joan Carbó, Clavé, 44, i Sant Roc, 15, on s'admeten encàrrecs. El seu preu és de 60 pessetes.

■ Per a la millor instal·lació i classificació de la col·lecció mineralògica, hem adquirit una partida de capsades adequades a les espècies que posseïm.

■ *Secció d'Estudi.*—Hem iniciat una col·lecció botànica, dedicada especialment a la flora vallesana. La recollida de plantes, dirigida pel company Cid, ha

començat activament. Ha estat necessària l'adquisició de material i impresos per a facilitar la conservació i classificació dels exemplars obtinguts.

■ Atenent una demanda del Servei Meteorològic de Catalunya, mensualment són tramesesa a aquesta institució les relacions de les temperatures registrades a la nostra ciutat.

■ *Secció d'Infants.*—Foren molts els infants que assistiren a l'excursió inaugural del dia 9 d'abril, car la del 12 de març s'hagué de suspendre per causa de la pluja. Actualment els inscrits són ja a la ratlla del centenar.

■ *Secció d'Atletisme.*—En la reunió celebrada per la secció el dia 11 de març, fou elegida la Junta definitiva, que quedà formada així: President, Jaume Riera; Secretari, Josep Dorsé; Tresorer, Jaume Vernet. S'acordà que, per torn entre els individus de la Directiva, cada setmana un d'ells estaria de delegat de camp.

■ El dia 5 d'abril uns companys es traslladaren a Barcelona per a participar en les proves del «Trofeu Molock», que es cebraren a l'Estadi de Montjuïc. La puntuació obtinguda en aquesta competició, primera en la qual participaven, va satisfer-nos plenament.

■ El primer concurs social, organitzat amb la col·laboració d'Acció Atlètica, tingué lloc el dia 16 d'abril prop-passat. Les proves donaren els següents resultats:

80 m. llisos.—1. Valls, 9 segons $4/5$. 2. Pujol I, 10 segons. Dorsé i Llac.

300 m. llisos.—1. Pujol I, 43 segons $1/5$. Piera, Dorsé i Vernet.

1000 m. llisos.—1. Llac, 4 minuts, 21 segons $2/5$. Nogué i Serret.

Salts d'alçada.—Lorenzo (fora de concurs), 1'60 m. 1. Pujol I, 1'46 m. 2. Llac, 1'41 m. Llorenç, 1'38 m.

Salts de llargada.—1. Valls, 5'92 m. 2. Pujol I, 5'56 m. 3. Riera, 5'20 m. 4. Vernet, 4'89 m.

Salts amb perxa.—Lorenzo (fora concurs), 3 m. 1. Riera II, 2'80 m. 2. Casamiquela, 2'60 m. 3. Nogués, 2'10 m.

Llançament de pes.—1. Aranda, 9'12 m. 2. Riera I, 8'30 m. 3. Vilardell, 6'65 m.

Llançament de disc.—1. Riera II, 23'04 m. 2. Nogués, 23'01 m. 3. Pujol II, 22'04 m. 4. Riera I, 21'17 m.

Llançament de javalot.—1. Riera I, 27'54 m. 2. Riera II, 27'15 m. 3. Aranda, 24'20 m.

Infantils

80 m. llisos.—1. Badillo, 11 segons. 2. Lorenzo II, 1501/5.

Salts d'alçada.—1. Lorenzo II, 1'30 m. 2. Badillo, 1'20 m.

Notes meteorològiques locals

FEBRER 1933					MARÇ 1933				
Dia	PLUJA Mil·límetres	TEMPERATURA			Dia	PLUJA mil·límetres	TEMPERATURA		
		Màxima	Mínima	Mitja			Màxima	Mínima	Mitja
1		13·9	2·1	8	1		14	10·9	12·4
2		14·8	3·2	9	2	4·5	18	10·4	14·2
3		18	3·9	10·9	3		20·2	11	15·6
4		18·6	7	12·8	4		20·4	10·1	15·2
5		20	5·2	12·6	5		17·5	10·9	14·2
6		19·9	5·7	12·8	6		17·6	5·1	11·3
7		18	8	13	7		12·2	8·5	10·3
8		16·9	8·6	12·7	8		17·7	3·1	10·4
9		20·8	8·1	14·4	9		18·2	3·7	10·9
10		21·2	6·4	13·8	10		18	5	11·5
11		13·5	7·5	10·5	11		13·9	8·1	11
12	18	10·9	5·1	8	12		12	8	10
13		12·7	5·5	9·1	13	12·3	14·1	5·6	9·8
14		12·2	4	8·1	14		18	8·1	13
15		15	2·1	8·5	15		16·9	5·5	11·2
16		12·6	5	8·8	16		18·9	5	11·9
17		13·2	1·8	7·5	17		17	6·1	11·5
18		11	1·2	6·1	18		18	7·4	12·7
19		4·3	2	3·1	19		21·3	9·1	15·2
20	0·7	11	-0·9	5	20		22·9	11	16·9
21		14	-1	6·5	21		19·6	6·2	12·9
22		10	1·5	5·7	22		17·9	4·2	11
23		11	-2	4·5	23		18	4	11
24		10·4	-4	3·2	24		18	9	13·5
25		13·5	-1·8	5·8	25		17	3·7	10·3
26		11·3	3·1	7·2	26	7·8	11·7	7·8	9·7
27		12·9	7·5	10·2	27	1·2	14·7	4	9·3
28		17	6·2	11·6	28		18	5·8	11·9
					29		20	5	12·5
					30		21	7·1	14
					31		21·2	9·3	15·2
	18·7					25·8			

Màxima: del mes: 21°2 el dia 10.

Mínima: » » 4° el dia 24.

Temperatura mitja: 8°6.

Oscil·lació termomètrica:

Màxima: 15°3 el dia 25.

Mínima: 2°3 el dia 19.

Màxima: 22°9 el dia 20.

Mínima: 3°1 el dia 8.

Temperatura mitja 13°:

Oscil·lació termomètrica:

Màxima: 15° el dia 29.

Mínima: 3°7 el dia 7.

*Cursets i Conferències***Jaume Torrents**

El dia 1 d'abril, el doctor Jaume Torrents donà al nostre estatge la conferència anunciada.

Entra tot seguit en matèria, parla dels beneficis que reporta l'esport i recorda que els grecs practicaven intensament el culte a la bellesa, la qual procuraven per mitjà de l'esport principalment.

Explica els efectes de la gimnàstica damunt el cos de l'individu i fa veure com regula el seu funcionament, el desenrotlla i evita malalties. Diu que és també una font d'energia i un tònic, fins i tot des del punt de vista espiritual, per als efectes nerviosos.

Remarca la diferència del mètode suec i del mètode francès de la «gimnàstica sueca» i diu que és la millor per a abellir el cos. Insisteix en què el més interessant és el millorament del cos i no pas les marques o rècords esportius. Enumera els perills principals de l'excés d'esport, que és diferent segons la constitució interna de cada individu. Dóna normes per conèixer cadascú el límit convenient i els símptomes en què aquest es manifesta. Diu que l'esport amb competidors no és remarcable en general i aconsella l'excursionisme com esport força complet. Demana que tothom exerceixi un control damunt d'ell mateix i dóna consells per a efectuar les comprovacions.

En acabar el doctor Torrents fou molt aplaudit.

Programa***dels actes organitzats per l'Agrupació
en els mesos de Maig i Juny***

MAIG

Dies 30 abril i 1 maig.—Excursió de «camping» a Aiguafreda, La Mora, Matagalls, Les Agudes, Santa Fe i Gualba. Pressupost, 4 pessetes. Cap de colla, J. Riera. Vocals, J. Pujol i S. Fusté. Sortida, a les 7'30, estació del Nord.

Dia 1.—Excursió a La Cisa, per Sant Bartomeu, can Boquet i Vilassar de Dalt. Retorn per Barcelona. Pressupost, 2'60 pessetes. Reunió, a les 6, a la plaça Guimerà. Cap de colla, J. Atsuara. Vocals, J. Sala i C. Llobet.

Dia 6.—Visita a l'Observatori Fabra. Reunió a l'estatge, a les nou del vespre, per prendre l'autocar. Cal inscriure's. Pressupost, 3'50 pessetes. Cap de colla, J. Rodons. Vocals, Pere Llac i J. Riera.

Dia 7.—Excursió a l'Aplec Sardanista de Santa Perpètua. Cap de colla, J. Puig-

vert. Vocals, M. Soler i R. Puig. Pressupost, 1'50 pessetes. Sortida, a les 9, per l'estació del Nord.

Dia 14.—Excursió, junt amb la Secció Feminal i la de l'A. E. Terra i Mar, de Sabadell, a Montcada, Reixac, Turó de la Coscollada, La Conreria i Mollet. Cap de colla, J. Riera. Vocals, M. Soler i M. Rotlland. Pressupost, 1'60 pessetes. Sortida, a les 7'05, estació de França.

Excursió-visita en autocar, junt amb el Col·legi Municipal de Segona Ensenyança, a Gavà (castell d'Aramprunyà), Cau Ferrat, de Sitges, Museu Balaguer de Vilanova i Geltrú, Vilafranca del Penedès, Martorell, Terrassa, Caldes de Montbui i Granollers. Pressupost, 8'50 pessetes. Cop de colla, M. Gabarró. Cal inscriure's.

Secció d'Infants. Excursió a la Verneda d'en Fortuny. Reunió, a la plaça de l'Església, a les dues de la tarda. Es recomana puntualitat. Cap de colla, J. Font. Vocals, J. Busquets i C. Font.

Dia 21.—Excursió a l'Aplec Sardanista de Can Pantiquet, de Mollet. Cap de colla, J. Atsuara. Vocals, A. Soler i J. Vallverdú. Pressupost, 1'30 pessetes. Sortida, a les 7, per l'estació del Nord.

Dia 28.—Excursió, junt amb la Secció d'Estudi, a Aiguafreda de Dalt, dòlmens de Pedra Arca i Aiguafreda. Cap de colla, S. Llobet. Vocals, J. Font i A. Cumella.

Secció d'Infants. —Excursió a la Font de can Ribes. Reunió, a les 7'30, a la plaça de l'Església. Es prega puntualitat. Cap de colla, M. Gabarró. Vocals, A. Soler i J. Busquets.

JUNY

Dies 4 i 5.—Excursió a Ribes, Núria, Ull de Ter, Setcases i Camprodon. Pressupost, 18 pessetes. Cap de colla, J. Font. Vocals, F. Cid i J. Riera. Cal determinar l'hora de sortida.

Excursió al Campament General de Catalunya, qual emplaçament s'assenyalarà.

Dia 11.—Excursió a Vilanova de La Roca, can Maimó, can Boquet, Sant Mateu, Teià i Masnou. Cap de colla, S. Llobet. Vocals, J. Riera i A. Vilardebò. Reunió a la plaça de Guimerà, a les 5'30.

Secció d'infants.—Excursió a la Font del Ràdium. Cap de colla, J. Font. Vocals, C. Font i A. Cumella. Reunió a la plaça de l'Església, a les dues de la tarda.

Dia 18.—Excursió, junt amb la Secció d'Estudi, a Llinàs, El Far, Bell-lloc, Forn del Vidre, El Corredor, La Fradera i Llinàs. Cap de colla, S. Llobet. Vocals, J. Busquets i J. Jonch. Sortida, a les 6'30, estació de França.

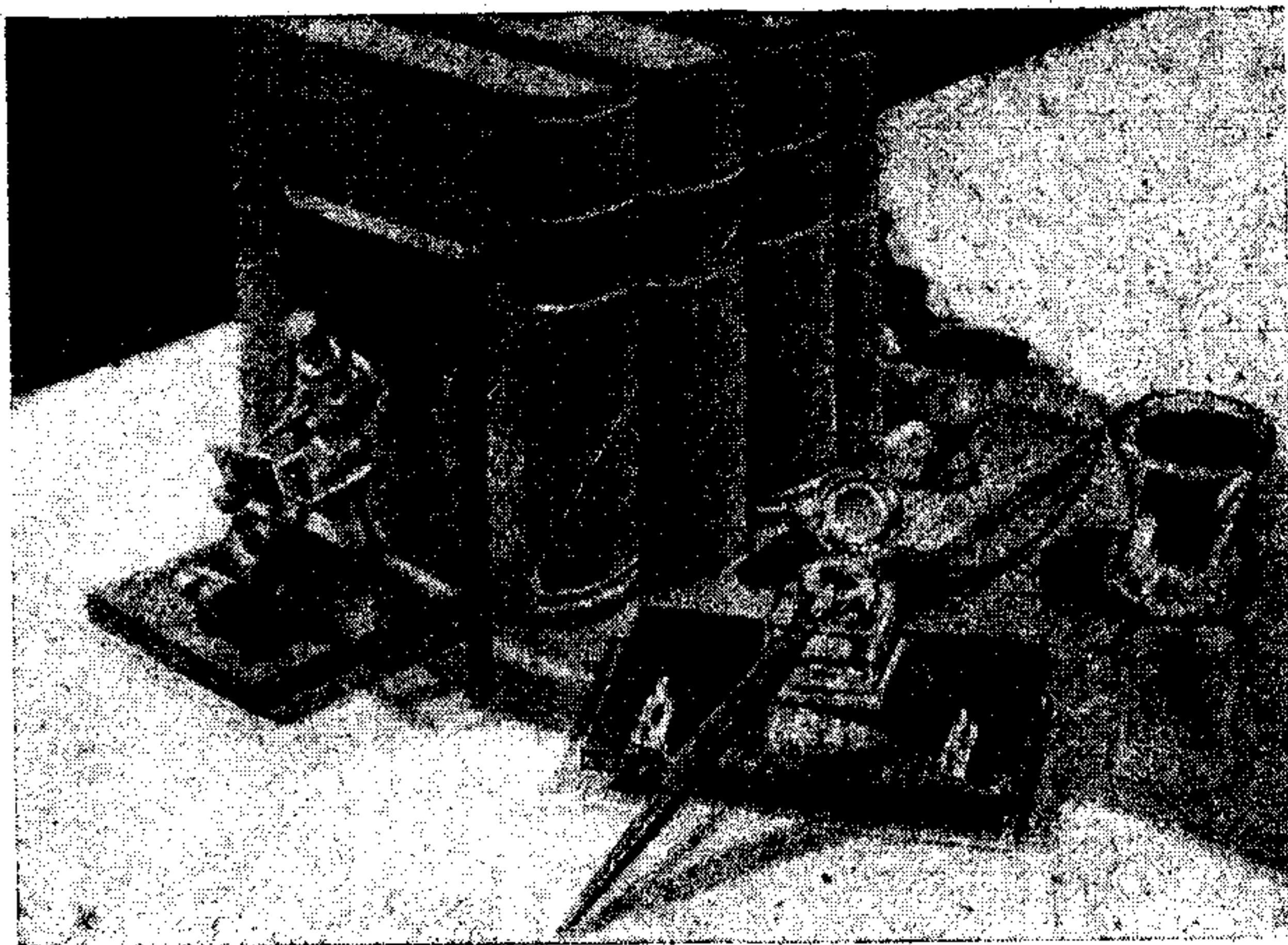
Excursió a Santa Quitèria, Coves de can Nadal i Raval. Cap de colla, J. Rodons. Vocals, J. Font i A. Cumella.

Dies 24 i 25.—Excursió de «camping» al Molí de l'Avencó (Aiguafreda). Cap de colla, J. Riera. Vocals, J. Pujol i S. Fusté. Pressupost, 2'60 pessetes. Sortida, a les 13'59 per l'estació del Nord.

Dia 25.—Secció d'infants. Excursió a Cardedeu i El Coll. Cap de colla, M. Gabarró. Vocals, M. Soler i J. Font.

TALLER D'ENQUADERNACIONS

OBJECTES D'ESCRITORI, DIBUIX I PINTURA

*Libreria
Figurins
Papereria*

**J o a n
C a r b ó
G r a n o l l e r s**

S. Roc, 15
Clavé, 44

Fàbrica de Gleixius

de les millors marques

La Porxada

La Pubilla del Vallès

La Competidora

DELFI SIRVENT

PRIM, 99 : GRANOLLERS

Apotecaria i Drogueria

de

Josep Marimón i Garriga

Anàlisis

Específics Nacionals i Estrangers

Clinics

*Dipòsit de sèrums i vacunes de les cases Ybis,
de Madrid i Meister Lucius, d'Alemanya*

de tota mena

Drogues i Colors de totes marques

Doctor Robert, 12 i 12 bis

Telèfon 30

Granollers

Banco Vitalicio de España

Assegurances de Vida

Assegurances per Dots

Rendes Vitalícies, &., &

Delegat en aquest Partit: Don Magf Anglés Vilella

Plaça d'Angel Guimerà, 6 : Granollers

*Encar que
la moxilla
estiga plena..*

sempre hi haurà lloc per uns cubets de caldo Maggi amb les seves llaunetes tan pràctiques que tancan hermeticament. Amb aquets cubets podeu preparar, tenin tan sols aigua bullenta, en un instan un brou exquisit, reconfortan, estimulan, que vos treurà la set i vos procurarà una sensació de ben-estar.

Caldo Maggi
